

KOMMENTAR

2013-01-29

Kommentar till EU-domstolens avgörande i mål K mot Bundesasylamt, (C-245/11)

EU-domstolen har dömt i målet K mot Bundesasylamt (C-245/11) den 6 november 2012. Avgörandet behandlar en begäran om förhandsavgörande angående tolkningen av bl.a. artikel 15 i Dublinförordningen. Målet handlar om en kvinna med uppehållstillstånd i Österrike och som, på grund av sitt nyfödda barn, sin svåra sjukdom och sitt allvarliga funktionshinder på grund av en traumatisk händelse i tredje land, är beroende av sin asylsökande svärmor.

Enligt artikel 15.2 i Dublinförordningen ska medlemsstaterna normalt hålla samman eller sammanföra den asylsökande med en annan släkting som vistas på en medlemsstats territorium, förutsatt att familjebanden fanns i ursprungslandet om den berörda personen är beroende av den andres hjälp på grund av graviditet, nyfött barn, svår sjukdom, allvarligt funktionshinder eller hög ålder.

Domstolen uttalade att artikel 15 i Dublinförordningen ska kunna tillämpas i andra situationer än de som avses i artiklarna 6-8 samma förordning. Detta på grund av att alla de personer som berörs i artikel 15 inte omfattas av definitionen av "familjemedlemmar" i artikel 2 i förordningen.

Domstolen kom fram till att medlemsstaterna normalt har en skyldighet att hålla samman berörda personer under sådana omständigheter som föreligger i avgörandet, nämligen att familjebanden fanns redan i ursprungslandet och om det kan fastställas att den ena personen har behov av stöd samt om den andra personen kan ge stöd.

Ett åsidosättande av den skyldigheten kan endast motiveras av exceptionella omständigheter.

Domstolen kom vidare fram till följande slutsatser:

Migrationsverket

Rättslig styrning, Rättsenheten

Besöksadress Pyramidvägen 2A **Postadress** Box 507, 169 29 SOLNA**Telefon** 0771-235 235 **Telefax** 011-108 155**E-post** migrationsverket@migrationsverket.se **Hemsida** www.migrationsverket.se **Organisationsnr** 202100-2163

- Beroendeställningen kan föreligga både när den sökande är i behov av hjälp av den andre personen som tvärtom.
- En framställan från den ansvariga staten behöver inte ske enligt artikel 15.1 för att ansvar enligt artikel 15.2 ska anses föreligga.
- Artikel 15.2 ska tolkas så att medlemsstaten ska såväl sammanföra den sökande med släktingen som hålla dem samman.
- Artikel 15.1 är helt fakultativ och artikel 15.2 är mer tvingande till sin karaktär.

Kommentar

Vad som menas med exceptionella omständigheter förklaras inte i domen. De omständigheter som anges i artikel 11.3 i Kommissionens tillämpningsföreskrifter beträffande Dublinförordningen (EG 1560/2003) skulle kunna anses vara omständigheter som ska beaktas för att fastställa om exceptionella omständigheter föreligger. Dessa är den familjesituation som rådde i ursprungslandet, de omständigheter som gett upphov till att personerna skilts åt och läget vad gäller asylförfarandena eller andra förfaranden rörande utlänningslagstiftningen som pågår i medlemsstaterna. När det gäller begreppet asylförfarandet kan hänvisas till innebörden av begreppet asylsökande i artikel 2 (d) i förordningen i vilken framgår att en asylsökande är en tredjelandssmedborgare som har gett in en asylansökan som inte slutligt avgjorts. Utifrån detta kan dras slutsatsen att en familj som inte var en familj i ursprungslandet, som själva orsakat att de skilts åt eller avstått från att hållas samman och att en person som fått sin asylansökan slutligt avgjord inte bör omfattas av artikel 15.2.

Här kan nämnas att den svenska översättningen ”exceptionella omständigheter” har i den engelska textversionen lydelsen ”exceptional situation”, den franska ”situation exceptionnelle” och i flera andra språkversioner, t.ex. den danska, lydelsen ”saerlig situation”. Det finns alltså en skillnad i översättningen till olika språk av ”expectionella omständigheter”.

Att tänka på vid utredningarna hos Migrationsverket är att frågor bör ställas i ett tidigt skede av processen till den sökande om en familjemedlem finns på territoriet samt om ett beroendeförhållande i så fall finns mellan dem och i sådant fall på vilket sätt.

Sammanfattningsvis leder domen i korthet till följande flöde:

1. Finns det inget beroendeförhållande mellan familjemedlemmarna/släktingarna så är inte art 15.2 tillämplig. Fastställande av ansvarig stat utifrån ansvarskriterierna i kapitel III sker, om inte art 15.1 eller art 3.2 kan anses tillämplig.
2. Om beroendeförhållande finns mellan familjemedlemmarna/släktingarna så är artikel 15.2 i normalfallet tillämplig och vid

medgivande från berörda personer ska dessa normalt hållas samman, om familjebanden fanns i ursprungslandet.

3. Föreligger det dock exceptionella omständigheter, där stöd bland annat kan hämtas från art 11.3 i EG 1560/2003, kan finnas skäl att följa ansvarskriterierna i kapitel III. Vid avslag på begäran från annan medlemsstat eller vid beslut om överföring bör bedömningen av exceptionella omständigheter särskild framgå.